

Kutsu yhdistyksen vuosikokoukseen

Piirlahden Kyläyhdistyksen vuosikokous pidetään lauantaina 8.6. klo 13.00 Bosgårdin kartanon tilakaupan ravintolassa. Kokouksen yhteydessä nautitaan omakustanteinen lounas. Ilmoita osallistumisestasi vuosikokoukseen ja lounaalle viimeistään 3.6. yhdistyksen sihteerille Tuula Salolle, tuula.salo@welho.com tai puhelimitse 050 543 4194

Tervetuloa!
Hallitus

Kallelse till föreningens årsmöte

Pirlax byaförenings årsmöte hålls lördag 8.6 klockan 13.00 i gårdsbutikens restaurang i Bosgård. Vi äter lunch till självkostnadspris i samband med mötet.

Anmäl ditt deltagande till årsmötet och lunchen senast 3.6 till föreningens sekreterare Tuula Salo, tuula.salo@welho.com eller per tel. 050 543 4194.

Välkomna!
Styrelsen

Oletko maksanut tämän vuoden jäsenmaksun?
Har du betalat årets medlemsavgift?

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer		IBAN FI11 1124 3000 2089 60		BIC	
Saaja Mottagare		Piirlahden kyläyhdistys ry. Pirlax byaförening rf.		Jäsenmaksu/Medlemsavgift 2019 6 e/henk/pers 12 e/perhe/familj	
TILISIRTO. GIRERING	Maksajan nimi ja osoite Betälarens namn och adress				
	Allekirjoitus Underskrift		Viitenumero Ref. nr	5005	
Tiilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förfallodag	Euro €		

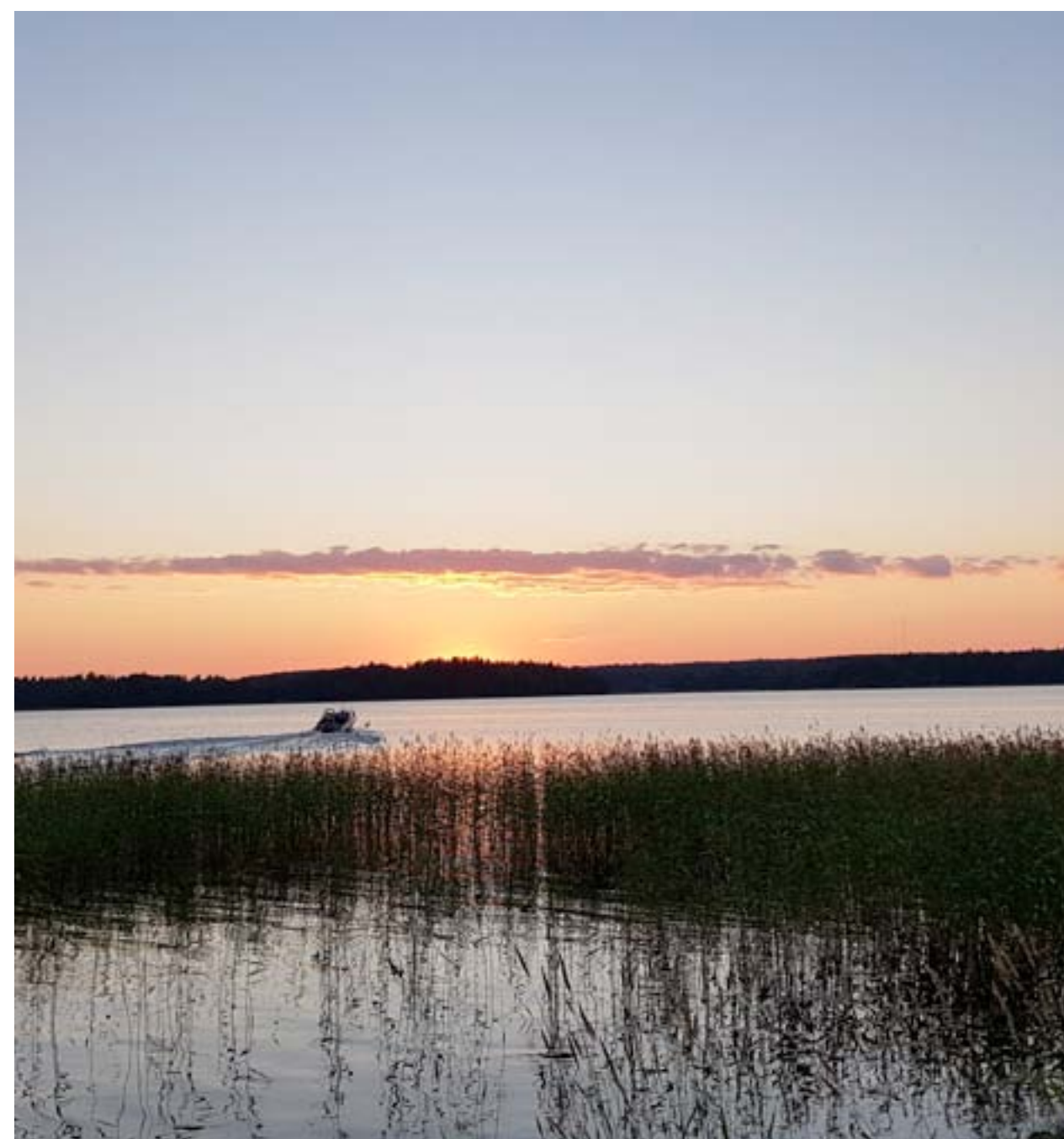
Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.

Sisältää vuosikokoukutsun!
Innehåller inbjudan till årsmöte!

Pirlaxbladet

Årgång 10. vuosikerta - Nro. 1 - Maj/Toukokuu 2019 - www.piirlahti.fi

Ilkka on kylän tukipilari

Ilkan vanhemmat ostivat Måsa-gårdin tilan talvella 1959. Ostohalukkuuteen vaikutti todennäköisesti se, että perheen omistuksessa Mäntsälässä ollut tila oli pienempi kuin Måsa-gård, jonka kokonaispinta-ala oli tuolloin 112 hehtaaria. Saman vuoden Pääsiäisenä perhe muutti Mäntsälästä uuteen kotiin Porvoon maalaiskuntaan. Kymmenvuotias Ilkka kävi kuitenkin koulun lukuvuoden loppuun Mäntsälässä asuen tutussa perheessä.

Perheen kuului kuusi lasta, kolme tyttöä ja kolme poikaa. Ilkka oli nuorin poika ja toiseksi nuorin lapsi. Vanhimmat lapset olivat jo koulunkäyntinsä lopettaneet. Sisar Tuula kävi vielä keskikoulunsa loppuun Mäntsälässä. Virvikin tien varressa alkoivat nyt liikkua perhelapset Jouko, Ulla, Olli, Tuula, Ilkka ja Aila, joka lienee vielä leikkinyt tässä vaiheessa vain pihapiirissä.

Ilkan aloittaessa syksyllä koulunkäynnin Epoon koulussa hänen opettajanaan oli Raimo Mentula. Ilkalla on positii-viset muistot koulunkäynnistä. Raimo ja Marjatta Mentula olivat nuoria, vastavalmistuneita opettajia. Marjatta aloitti opetustehtävät Epoon koulussa muutamaa vuotta myöhemmin kuin miehensä.

Muutto uudelle paikkakunnalle sujui Ilkan mielestä mukavasti. Naapuristossa löytyi suomenkielisiä lapsia mm. Kurjen pojat, Kalénin Kalevi ja Pynnösen tytöt. Ruotsinkielisten kanssa tuli hyvin toimeen. Matka kouluun ei ollut liian pitkä, ja kotona riitti puuhaa. Ilkka oli jo ennen muuttoa ajanut traktoria, joten perheen töissä hänellä oli mahdollisuus tehdä juuri sitä mistä eniten piti. Ko-neet olivat hänen juttunsa. Ilk-

ka myöntää, ettei esimerkiksi sokerijuurikkaan harvennus ollut hänen lempitöitään. Sitä hän oli ehtinyt harjoitella jo Sulkavan kartanon mailla Mäntsälässä. Jalkoja ja selkää rasittaneesta työstä sai kaikenlaisiksi minimaalista palkkaa.

Nuoruuden harrastuksina oli talvella hiihto ja kesällä traktorin ajo. Raimo Lavosen kanssa Ilkka osallistui joskus 15-16-vuotiaana traktorin ajotaitokilpailuihin, jossa tärkeää oli traktorin ajon hallinta. Ajokortin joutui hankkimaan siksi, että pääsi traktorilla ajamaan myös maantiellä. Todellisuudessa maanviljelijä perheiden lapset tekivät varsin raskaita töitä. Ilkka muistelee miten raskasta oli nostella sitojan tekemiä viljelyhteitä seipäille. Puinityö oli puolestaan hirveän pölyistä.

Koulun päätyttyä Ilkka hakeutuiikin ”kevyempiin” töihin eli tukkuliikkeeseen varastotöihin. Kolmen vuotta myöhemmin edessä oli varusmiespalvelukseen astuminen vuonna 1968. Paikka oli Parolan panssaritorjunta Hämeenlinnan lähellä. Matka Parolaan kulki usein junalla Keravalle ja sieltä vaihto Hämeenlinnaan menevään junaan tai sitten kokonaan liftaamalla.

Kun varusmiespalvelu oli suoritettu, Ilkka jäi isänsä pyynnöstä maatilalle töihin. Parikymppisen nuoren miehen antama lisätyövoima antoi mahdollisuuden. Solat alkoivat 1970-luvun alkupuolella vuokrata Virvikin kartanon peltoja sen omistajalta. Läheinen sijainti oli tässä tapauksessa hyvä etu. Samanlaisesti lisättiin perunan viljelyä Måsa-gårdin pelloilla. Perunan viljelyala oli suurimmillaan 15-16 hehtaaria vuosittain. Sa-

Ilkka ajaa erilaisia koneita ja harrastaa formuloiden ja ralliajojen seuraamista, ajoittain jopa ulkomailla.

maan kasvuvaiheeseen 1970-luvun alussa päätettiin ostaa myös Orasin tilan pellot Söderströmeiltä. Päivät ja viikot sujahtivat ohi pitkiä työpäiviä tehden. Samaan aikaan Ilkka hoiti myös teiden tekemistä ja kunnossapitoa. Vuonna 1974 elämä muuttui, kun perheen isä kuoli.

Ilkka otti nyt vastuun tilan hoidosta. 1980-luvun alussa virisi ajatus Golfkentän perustamisesta kaupungin omistan Virvikin kartanon alueelle. Maalaiskunnan valtuusto päätti syyskuun alussa 1982 vuokrata 35:den hehtaarin alueen 25 vuodeksi Virvik Golf ry:lle. Välittömästi tämän jälkeen alkoi golfkentän rakentaminen. Solat olivat tässä vaiheessa edelleen Virvikin peltojen vuokraajia. Vähitellen aina jonkin pellon vuokrasopimus purettiin ja Ilkka sai olla käynnistämässä pellon ra-

kentamista golfkentäksi. Ilkka oli golffareiden mukana myös silloin, kun he kävivät tutustumassa Talin golfkenttään.

Måsa-gårdin tilan Solat myivät vuonna 2005. Perheen äiti asuu nykyään palvelukeskuksessa ja täyttää tänä vuonna jo 104 vuotta. Ilkka Sola jaksaa edelleen lumisateen sattuessa herätä klo 02.00 yöllä ja turvata Virvikin, Noriken, Tiiliruukin, Hanhilammen, Nykullan ja Nybackan teiden lumettomuuden, kun asukkaat aamulla lähtevät liikkeelle. Suuri kiitos Ilkalle teiden lumettomuudesta jo aikaisesta aamusta alkaen!

Kun Ilkalta kysyy mistä hän nauttii saa vastaukseksi elämästä, kylän hyvästä tunnelmasta ja mukavasta sosiaalisesta kanssakäymisestä. Ilkan kanssa on ilolla kanssakäymisessä.

Tuula Salo

Ilkka kör olika slags maskiner och följer Formel 1 och annan motorsport, stundvis också utomlands.

Ilkka är byns stöttepelare

Ilkkas föräldrar köpte Måsa-gård vintern 1959. En orsak till att familjen fattade beslutet att köpa gården kan vara att det tidigare hemmet, en gård i Mäntsälä, var mycket mindre till arealen än Måsa-gård. Då omfattade Måsa-gård 112 hektar mark. På påsken samma år flyttade familjen till sitt nya hem i Borgå landskommun. De då tio år gamla Ilkka fortsatte läsa till slut i skolan i Mäntsälä och bodde då hos en bekant familj där.

I Ilkkas familj fanns sex barn, tre flickor och tre pojkar. Ilkka var den yngsta pojken och

näst yngst i syskonskaran. De äldsta barnen hade redan gått ut skolan då familjen flyttade till Måsa-gård. Systemen Tuula gick ut mellanskolan i Mäntsälä.

Barnen Jouko, Ulla, Olli, Tuula, Ilkka och Aila började röra sig längs Virviksvägen, även om Aila i det skedet säkert mest lekte hemma på gården.

Följande höst började Ilkka i Epoon koulu och hans lärare var Raimo Mentula. Ilkka har goda minnen från sin skoltid. Raimo och Marjatta Mentula var unga lärare som just hade tagit examen. Marjatta började

som lärare i Epoon koulu några år efter sin man.

Ilkka tycker att flytten till den nya orten gick bra. I grannskapet fanns finskspråkiga barn, bland annat pojkar Kurki, Kalevi Kalén och Pynnönens flickor. Han kom också bra överens med de svenskspråkiga barnen i byn. Skolvägen var inte alltför lång och det fanns massor att göra hemma. Ilkka hade redan före flytten kört traktor, och han hade möjlighet att fortsätta med det han tyckte mest om på den nya gården. Maskiner var hans område. Ilkka berättar ändå att det inte hörde till hans favoritsysslor att till exempel gallra bland sockerbetorna. Det hade han gjort redan på Sulkava gårds marker i Mäntsälä. Dessutom fick man uselt betalt för arbetet, som slet hårt på både ben och rygg.

Ilkkas hobbyer under ungdomsåren var att skida på vintern och att köra traktor på sommaren. Han deltog tillsammans med Raimo Lavonen i en tävling i precisionskörning med traktor då han var i femtonårsåldern. I tävlingen var det viktigaste att behärska fordonet. Han blev tvungen att skaffa körkort för att få köra traktor på landsvägen. Jordbrukarfamiljernas barn fick jobba hårt. Ilkka minns hur tungt det var att lyfta upp sädeskärvarna som bindaren gjort på pälarna. Att tröska var mycket dammig.

När han gått ut skolan sökte sig Ilkka till lättare jobb och började jobba i lagret i partiafären. Tre år senare, 1968, gjorde han sin värnplikt vid pansarbrigaden i Parola nära Tavastehus. Oftast åkte han till Parola med tåg, först till Kervo där han bytte till tåget till Tavastehus. Det hände också att han lifta-de hela vägen.

När värnplikten var avslutad bad Ilkkas far honom börja jobba på gården. Att ha den tjugo år gamla sonen med i arbetet gjorde det möjligt att öka på odlingsarealen. Famil-

jen Sola hyrde under början av 1970-talet åkermark av Virvik gård, det var bekvämt med åkrar som låg nära den egna gården. Samtidigt ökade man odlingen av potatis på de egna åkrarna, som mest odlades potatis på 15-16 hektar årligen. Under samma tid beslöt man köpa Oras gårds åkrar av familjen Söderström.

Dagar och veckor gick snabbt när arbetsdagarna var långa. Samtidigt byggde Ilkka också vägar och hade hand om skötsel av dem. År 1974 förändrades livet då familjens far dog. Ilkka tog då över ansvaret för gården. I början av 1980-talet föddes tanken att bygga en golfbana i Virvik, och landskommunens fullmäktige fattade i början av september 1982 beslutet att hyra ut ett 35 hektar stort område på 25 år till Virvik Golf ry. Genast efter det började man bygga golfbanan. Då hyrde familjen Sola ännu åkrarna som hörde till Virvik. Ett hyresavtal i taget sades upp, och Ilkka fick vara med och göra om åkrarna till golfbana. Ilkka var också med då golfarna bekantade sig med golfbanan i Tali.

Familjen Sola sålde Måsa-gård 2005. Mor i familjen bor i dag på ett servicehem och fyller 104 år i år. Ilkka Sola orkar ännu stiga upp klockan 2 på natten då det snöar och ta en sväng längs Virviksvägen, Norikevägen, Tegelbruksvägen, Gästräsksvägen, Nykullavägen och Nybackavägen för att ploga dem så att invånarna kan ta sig till sina jobb på morgonen. Stort tack till Ilkka för att han ser till så vägarna är plogade redan tidigt på morgonen!

När man frågar Ilkka vad han njuter av svarar han att han njuter av livet, av den goda stämningen i byn och av att umgås med andra människor. Och det är ett nöje att umgås med människor som Ilkka.

Tuula Salo
Översättning:
Jannika Lindén